

cada vegada més valor al paisatge, que resulta un motor de desenvolupament i autoestima. Diverses experiències a l'àmbit europeu ho ratifiquen. La ponència inicial reclamava un nou mapa de Catalunya que trenqui amb les actuals divisions administratives municipals i que es basi en els rius, serralades... en el paisatge, en definitiva.

EL GIRONÈS *dani vivern*

PAH vs. art | Qui ens ho havia de dir, vint o trenta anys enrere, que el desallotjament —o no, perquè el tema continua viu— d'uns pisos ocupats a Salt tindria ecos a tot l'Estat, via Twitter i d'altres xarxes socials? La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca ha fet servir aquests mitjans de comunicació a l'abast de gairebé tothom per transmetre el seu rebuig a l'entitat que defensa els interessos dels bancs propietaris dels immobles. Als saltencs de tota la vida, acostumats a ser el Far West de Girona —tant per geografia com per d'altres consideracions de tipus sociològic— se'ns fa un pèl estrany sentir el nom del nostre poble associat a l'omnipotent Estrasburg, encara que sigui per una picabaralla de les tantes que es fan i es desfan en la rotllana de la crisi. Mentrestant, i en cercles de més alta volada que els que preocupen al ciutadà, es discuteix a l'Ajuntament gironí la con-

veniència de comprar el fons d'art del crític Rafael Santos Torroella, juntament amb la seva biblioteca i arxiu, i instal·lar-ho tot a la Casa Pastors, fins fa poc seu de l'Audiència, al cor del Barri Vell. L'afer és complex, perquè hi ha hagut canvis de plantejament respecte a si l'adquisició del fons d'art havia d'incloure l'arxiu i biblioteca, o si aquests dos darrers àmbits quedarien cedits al Consistori de manera gratuïta. La recent mort de la vídua de Santos ha complicat encara més la qüestió. I, al carrer, hi ha veus escèptiques que no veuen gens clara, en aquests moments, l'obertura d'un centre d'art contemporani que tingui com a nucli aquest fons, ja que, entre la compra i la remodelació de l'edifici, s'està parlant de deu o dotze milions d'euros. Cal pensar-s'ho bé, i analitzar en profunditat si aquest centre generarà atracció suficient com per fer-lo rendible, tant econòmicament com culturalment.

De premis i amonestacions | Com cada any, pels volts de Fires, s'atorguen diversos premis que sovint depassen l'àmbit estrictament local. Enguany, cal esmentar-ne dos que arriben a un respectable nombre d'edicions: es tracta dels premis LiberPress, dels quals és ànima l'incansable advocat Carles McCragh, i de les Mosques de la Informació, que concedeix la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Han arribat a les 15 i 25 edicions, respectivament, i han contribuït a fer sonar el nom de Girona i a premiar —i també a amonestar, en el cas de les Mos-

ques— les trajectòries de moltes personalitats i entitats. Ja els antics romans recordaven al Cèsar que no deixava de ser un simple mortal. És bo, doncs, que de tant en tant alguns personatges rebin un clatellot en públic per recordar-los que els seus càrrecs no estan per sobre de les necessitats d'informació que el públic exigeix. L'enhorabona a totes dues iniciatives!

I, parlant d'iniciatives, cal també felicitar l'adoptada pel Consistori gironí de traslladar al carrer Santa Clara les parades que, el dia de Tots Sants, acostumaven a instal·lar-se a la Cort Reial i a bona part del carrer de les Ballesteries. Sembla un detall ínfim, però molts gironins i visitants hem agraït l'absència de les aglomeracions tan habituals en aquell indret i en aquella diada. I és que els petits canvis són poderosos, com deia el capità Enciam.

EL PLA DE L'ESTANY *xavi xargay*

Escoles I | Aquest curs, Banyoles té, per primera vegada i després de molts anys de demanar-lo, un curs de PQPI (Programa de Qualificació Professional Inicial). En gaudeixen 15 alumnes que tenen edat per haver acabat l'ESO però no disposen del graduat escolar.

>> Portades de diferents diaris que es fan ressò de la decisió del Tribunal d'Estrasburg d'aturar el desallotjament del bloc de Salt.

El projecte està cofinançat pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, que aporta el professorat, recursos materials i el seguiment del projecte; i per l'Ajuntament de Banyoles, que aporta les instal·lacions i diversos recursos materials. S'ha escollit la temàtica de jardineria i manteniment perquè a la ciutat es donen les condicions naturals per dur a terme les pràctiques. Les classes haurien de permetre als alumnes adquirir uns coneixements bàsics per incorporar-se al món del treball o accedir a un Cicle Formatiu de Grau Mitjà.

Escoles II | En començar el seu segon curs, l'escola Nova de la Farga —en barracons— ha estat batejada i inaugurada oficialment. La situació és provisional: potser per això, i no per problemes econòmics, està en barracons. El Consell Escolar Municipal ha proposat que s'instal·li a la zona de la Nútrex. Estem acostumats a noms de col·legis que recorden personatges dignes d'admiració i seguiment, o que es refereixen a la zona on s'ubiquen, on s'arrelen. En aquest sentit el nom escollit, «Camins», trenca motllos.

El nom va ser triat per votació entre tots els membres de la comunitat educativa entre tres finalistes. Els altres dos eren «Recs» i «Travertí». El meu nebot ja hi ha dit la seva: «Has vist, *uncle*? “Camins”... “Camins”! No és que hagi pensat en una escola de l'Opus, no, que podria haver-ho fet... Més aviat he pensat que jo entenia l'escola de primària com el

primer lloc on es posaven fonaments sòlids per construir mil i un futurs, però ara resulta que comencem caminant, i no en singular, sinó en plural per definir menys encara. En fi, deuen ser els signes dels temps: lleis i contralleis educatives que fan perdre el nord a tothom i escoles amb noms vagues i transcendents...». Ja només li faltaria afegir que amb noms i lleis així no és estrany que després es necessitin PQPIs.

Teatre | Un èxit sense precedents va obtenir l'obra teatral dirigida per Jordi Sala i representada per persones dels diferents grups teatrals banyolins durant els dies de Festa Major i el cap de setmana següent. *Xafarderies* és una versió de l'obra *Rumors*, de Neil Simon: una obra fresca, divertida, que alterna l'humor matusser i d'esclat fàcil i la resposta enginyosa i intel·ligent. Va ser una magnífica mostra d'un teatre d'aficionats fet amb actitud i rigor professional. Esperem que marqui el camí —uf, la parauleta!— de la companyia El Vol del Pollastre i la iniciativa Butaka BNY. Per segon any, el grup de joves d'entre 13 i 18 anys, Butaka BNY, s'encarrega d'organitzar una programació estable d'arts escèniques per als adolescents. Ja van organitzar la segona Festa Butaka, amb les actuacions dels grups locals Krit i Mamms i una demostració de Hip hop a càrrec de l'escola Dans i la col·laboració de Gàrgoles de Foc. L'obra teatral escollida ha estat *Els guapos són els rars*, d'Enric Cambray.

EL RIPOLLÈS

ramon alabau

Plany autumnal | Com cada any, el vent de la tardor ha despul·lat les nostres arbredes i ha dissipat les darreres tebiors estiuenques, però aquesta vegada ha dallat també un servei que el Ripollès estava oferint ininterrompudament des de fa més de 20 anys: el Curs d'Accés per a Majors de 25 anys a la UNED. Durant dues dècades llargues, i gràcies a la ferma voluntat del Consell Comarcal del Ripollès i de la Diputació de Girona, molts ripollesos han pogut accedir als estudis universitaris des de la nostra mateixa comarca, com qui diu des del costat de casa. Als anys noranta hi va haver una resposta nombrosa: una munió d'homes i dones que en el seu moment no havien pogut o volgut continuar el seu aprenentatge i que demanaven una nova oportunitat, tots aquells a qui el pas del temps havia fet descobrir una vocació soterrada o aflorar alguna dèria insatisfeta.

Sigui baixant des de l'encimada Dòrria o pujant des de poblets de la comarca d'Osona, el curs d'accés els obria un camí a seguir i els possibilitava la consecució del seu somni. D'altres en tenien prou amb aquest curs per estabilitzar la seva situació laboral, i la UNED els posava a l'abast el requisit que els calia.

>> Foto de la roda de premsa amb l'escenografia de *Xafarderies*. A la foto, d'esquerra a dreta: un dels actors, Miquel Torrent; el regidor de Cultura de Banyoles, Jordi Bosch Batlle; i el director de l'obra, Jordi Sala Lleal.

